నా మొదటి అధ్యాపక అభివృద్ధి శిక్షణ
(My First Faculty Developmental Training)

నేను సుమారు 35 సంవత్సరాల క్రితం IMXలో చేరినప్పటి నుండి, నా అభివృద్ధి కోసం ఈ సంస్థ ఏమీ చేయడం లేదని నా డైరెక్టర్లు మరియు బోర్డు సభ్యులతో వాపోతూనే ఉన్నాను. నిజానికి, ఒకసారి ఒక బోర్డు సభ్యుడు, "నరేంద్ర, మీరు ఇక్కడ పదేళ్లకు పైగా ఫుల్ ప్రొఫెసర్‌గా ఉన్నారు; ఇప్పుడు మీకు ఎలాంటి అభివృద్ధి కావాలి?" అని అడిగారు. దానికి నేను, "సార్, నేను నా జీవితాంతం ఈ మేధో, పరిపాలనా అనుభవ స్థాయిలోనే ఉండిపోయి కుళ్లిపోవాలా?" అని మర్యాదగా బదులిచ్చాను. అయినప్పటికీ ఏమీ జరగలేదు మరియు నా పదవీ విరమణ తర్వాత 5 సంవత్సరాలకు నేను ఆ సంస్థలో నా మొదటి శిక్షణా కార్యక్రమానికి హాజరయ్యాను.

ఐవీ స్కూల్ సహకారంతో, నేషనల్ మేనేజ్‌మెంట్ ఫ్యాకల్టీ డెవలప్‌మెంట్ సెంటర్ (NMFDC) ఆధ్వర్యంలో ఇన్‌స్టిట్యూట్ తన మొదటి అధ్యాపక అభివృద్ధి కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభిస్తోంది. ఈ విషయమై నేను IMX బోర్డ్ ఆఫ్ గవర్నర్స్ ఉపసంఘంలో సభ్యుడిగా ఉన్నాను. కమిటీ సభ్యుడిగా ఈ కార్యక్రమాన్ని ఆమోదించినందున, దానిని విజయవంతం చేసే నా బాధ్యత నుండి నేను తప్పించుకోలేకపోయాను. ఆ సమయంలోనే సెంటర్‌ను లాంఛనంగా ప్రారంభించే అవకాశం ఉన్నందున, కార్యక్రమం జరిగేటప్పుడు క్యాంపస్‌లోనే ఉండమని డైరెక్టర్ నాకు ఫోన్ చేశారు. అంతేకాకుండా, వృద్ధాప్య సంబంధిత సమస్యల కారణంగా ఒకరినొకరు చూసుకోవడానికి మేమిద్దరం కలిసే ఉండేవాళ్ళం కాబట్టి, నేను నా భార్యను కూడా వెంట తీసుకువెళ్లాల్సి వచ్చింది. నా ప్రయాణ ఖర్చులు, ఆతిథ్య ఖర్చులు ఎవరు భరిస్తారనే దానిపై స్పష్టత లేదు. ఇంత చిన్న విషయంపై వివరణ కోరడం నాకు చాలా ఇబ్బందిగా అనిపించింది

నేను IMXలో మొదటి డీన్ (AA)గా బాధ్యతలు స్వీకరించినప్పటి నుండి, నా ఫ్యాకల్టీ సహోద్యోగుల నుండి సహాయం కోసం వచ్చిన ఏ అభ్యర్థనను నేను అరుదుగా తిరస్కరించాను. తొంభైల చివరలో డీన్‌గా నేను కూడా నియామకంలో పాలుపంచుకున్న ఒక యువ సహోద్యోగి, ప్రోగ్రామ్ డైరెక్టర్‌గా ఉండి, ఆ కార్యక్రమానికి కొన్ని నామినేషన్లు పంపమని నన్ను అడిగారు. ఎలా స్పందించాలో తెలియక, నేను నా కోసం ఆన్‌లైన్ రిజిస్ట్రేషన్ ఫారమ్‌ను నింపి, అవసరమైన రిజిస్ట్రేషన్ రుసుము చెల్లించి, ఫారమ్‌ను సమర్పించాను. తద్వారా ఆ ప్రోగ్రామ్‌లో పాల్గొన్న మొదటి మరియు అత్యంత వయసు పైబడిన (71 ఏళ్ల) వ్యక్తిగా నిలిచాను. దీనికంతటికీ అయిన ఖర్చు నా నెలసరి పెన్షన్‌లో దాదాపు 40%, కానీ ఆ భారాన్ని నేనే వ్యక్తిగతంగా మోయాల్సి వచ్చిందనే విషయం ఎవరికీ తట్టలేదు.

నేను కార్యక్రమానికి ముందు రోజు సాయంత్రం వేదిక వద్దకు చేరుకున్నాను. మరుసటి రోజు ఉదయం నేను కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించాలని ప్రోగ్రామ్ డైరెక్టర్ నుండి నాకు ఫోన్ వచ్చింది. ఒక పాల్గొనే వ్యక్తి కార్యక్రమాన్ని ఎలా ప్రారంభించగలడని నేను ఆశ్చర్యపోయాను. నా సహోద్యోగి డైరెక్టర్‌తో మాట్లాడగా ఒక పరిష్కారం దొరికింది: నేను ఉదయం 9.30 గంటలకు అతిథిగా కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించి, ఉదయం 10.00 గంటలకు కార్యక్రమం మొదలయ్యాక పాల్గొనే వ్యక్తిగా మారాలి.

సూచనల ప్రకారం నేను కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించాను. అది ఉపాధ్యాయ దినోత్సవం కావడంతో, కార్యక్రమాన్ని నిర్వహిస్తున్న ఐవీ స్కూల్‌కు చెందిన గౌరవనీయ నిపుణుడికి నేను ఒక బహుమతి ప్యాకేజీలో చుట్టిన జ్ఞాపికను ఇచ్చాను. ఆయన దాన్ని తెరవడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు, తన గదికి తిరిగి వెళ్ళాక దాన్ని చూడమని నేను ఆయనను కోరాను. టీ విరామ సమయంలో, నా విస్తారమైన విద్యా అనుభవం కారణంగా అది అభ్యసనకు ఆటంకం కలిగించవచ్చని, నన్ను పాల్గొనమని ఆహ్వానించవద్దని నేను ఆ నిపుణుడిని కోరాను, దానికి ఆయన అంగీకరించారు.

ముగింపు సమావేశం ముగిసిన చివరి రోజున, ఐవీ విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన నిపుణులైన అధ్యాపకులు నన్ను, “మీరు ఈ పుస్తకాన్ని పాల్గొన్నవారికి ఎందుకు ఇవ్వలేదు?” అని అడిగారు. నేను నవ్వాను. అది కేస్ మెథడ్‌కు సంబంధించిన పుస్తకం. కేస్ మెథడ్ ద్వారా బోధించడం, కేస్‌లు రాయడం, టీచింగ్ నోట్స్ తయారుచేయడం వంటి వివిధ అంశాలను అది వివరిస్తుంది. విద్యార్థులు కేస్‌లు రాయడంపై చేసిన రెండు ఆసక్తికరమైన ప్రయోగాలు - వాటి ప్రయోజనాలు మరియు జాగ్రత్తలు కూడా అందులో ఉన్నాయి. అధ్యాపకుల అభివృద్ధికి కేస్ రైటింగ్ ఎలా సహాయపడుతుందో తెలిపే అనేక కథలు కూడా అందులో ఉన్నాయి. ఇది, 20 సంవత్సరాల క్రితం ప్రచురించబడిన నా ‘స్ట్రాటజిక్ మేనేజ్‌మెంట్‌పై కేస్ బుక్’ (ఒక భారతీయ అధ్యాపకుడి నుండి వచ్చిన మొదటిది) కోసం నేను రాసిన ‘కేస్ అనాలిసిస్ అండ్ ఇన్‌స్ట్రక్టర్స్ గైడ్’కు సవరించిన రూపం.

చివరికి నేను ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లో ఒక అధ్యాపక అభివృద్ధి కార్యక్రమానికి హాజరయ్యాను (నా పదవీ విరమణ తర్వాత ఆరు సంవత్సరాలకు అయినా సరే). నా కల నిజమైంది, కానీ నేను నాలుగు సంవత్సరాలకు పైగా బోధన, శిక్షణ పూర్తిగా మానేయడంతో దానివల్ల పెద్దగా ఉపయోగం లేదు. అయినా నాకు ఒక ప్రయోజనం కలిగింది. కేస్ మెథడ్ ద్వారా బోధించడంలో నా పనిని తప్పుగా చేయనందుకు నేను సంతోషించాను.